

Kobylístek

Ministrantská štika a kapr	3
Výuka náboženství 2018/2019	3
Alfa pro maminky s dětmi	4
Spolek Co uvízli	8
Rozhovor s P. Bandouchem	12
Prázdninový provoz farnosti	19

**Rozhovor
s P. Bandouchem**

strana 12

Milí čtenáři Kobylístku

Přál jsem si, aby předprázdninové číslo bylo co nejkratší. I úvodník bude tedy kratší. Na konci pastoračního roku bych chtěl především poděkovat. Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na společném životě a práci v naší farnosti. Nebudu nikoho jmenovat, protože bych na mnohé zapomněl. Děkuji opravdu ze srdce každému z vás, kdo jste jakýmkoliv způsobem přispěli k růstu Božího království v srdcích lidí, kteří nějak patří ke svatě Terezičce nebo Salesiánské-

mu centru. Děkuji i za to, že přispíváte svými články do Kobylístku. Přeji všem hezké prázdniny, které jsou jiné, než zbytek roku. Přeji, abyste s Bohem strávili své dovolené, abyste ho chválili v přírodě, v lidech, se kterými se setkáte, v literatuře, kterou přečtete, v odpočinku, ve sportu, v modlitbě. Ať vás Bůh provází na vašich cestách a ať vám stále žehná.

P. Martin Hobza

Telefonní číslo faráře
(případně jiného dostupného kněze):

283 029 165

Ačkoli je to pevná linka, bude k dispozici i mimo úřední hodiny, protože ji lze přesměrovat na mobil

**Během prázdnin
nemá farář pravidelné hodiny
pro veřejnost.**

Ministrantská štika a ministrantský kapr

Byla postní doba, před desátou hodinou, obyčejný všední pracovní den. Do sakristie kostela svatého Kříže v Praze Na Příkopě přišli čtyři hoši, věkem tak pátá třída. Zda by mohli ministrovat. Jsou z Litoměřic, zrovna mají jarní prázdniny a v Praze jsou na výletě. No mohli, proč by ne. Ti kluci otevřeli batůžky, vytáhli z nich ministrantské oblečení (měli takové velké fialové límce). Na mši svatou nachystali, při ní ministrovali, pak uklidili. Jeden z nich, co má dědu ve Vyšším Brodě, překvapil i jinak. Mladý varhaník (v Kobylisích jste ho také znali) totiž hrál zrovna latinské ordinárium. A ten kluk prostě zpíval, uměl to. Prostě páni ministranti. Udělali službu a dali lidem trochu radosti.

Mám takový sen. Že někde jinde v republice po prázdninách budou podobně vzpomínat na ministranta či ministranty z Kobylis. Že také tam, kam půjdou o prázdninách na mši svatou, nabídnou svou službu. A třeba si i to ministrantské oblečení někdo pro jistotu vezme s sebou, jako si ho bere, když jdeme do katedrály. Že takové „ministrantské šti-ky“ mezi sebou máme.

A ti, kdo jsou o prázdninách někdy v Praze, že svou ministrantskou službu nabídnou u svatě Terezičky. Vždyť bude o to cennější, o co víc je ministrantů někde daleko na prázdninách.

Tedy pár informací:

Na prázdniny jsou vyhlášeny dvě drobné soutěže „ministrantská štika“ a „ministrantský kapr“.

Přivítáme ve farnosti P. Milana Mihulce, SDB. První schůzka po prázdninách bude ve středu 12. 9. v 15. 45. (První dětská mše

svatá je o týden dříve). V sobotu 15. 9. bude pěší výlet. O podzimních prázdninách 27. 10. až 30. 10. pro dvanáctileté a starší setkání ministrantů ze salesiánských farností v Plzni. V sobotu 10. 11. bude diecézní setkání ministrantů.

Prosím také, aby se ohlásili ti, kdo by chtěli začít ministrovat. Ať už malí (ideálně, když už dokážou číst a aspoň nějak psát), ale i ti, kteří by byli ministrovali rádi už dříve, ale brání jim v tom střední termín schůzek.

P. Pavel Šimůnek

Výuka náboženství 2018/2019

Děkujeme rodičům a dětem, které mají zájem o výuku náboženství, a také všem, kdo se na výuce podílejí. Děti, které budou příští rok navštěvovat výuku ve farních prostorách, přihlásí jejich rodiče přes webové stránky Salesiánského střediska mládeže. Přihlašovat se můžete do 26. června nebo pak začátkem září na webové stránce: strediskokobylisy.iddm.cz, kde si vytvoříte účet (pokud ho ještě nemáte) a přes něj dítě k výuce přihlásíte.

Do výuky probíhající na školách budou rodiče hlásit své děti vyplněním papírové přihlášky. Najdete ji u dětské vývěsky, kde ji pak můžete vyplněnou vložit do schránky, nebo odnést přímo do školy. Přihláška je ke stažení i na farním webu. Rozvrh výuky bude téměř shodný s letošním a koncem června bude aktualizován na www.terezicka.cz/vyuka-nabozenstvi/. Zvláště srdečně zveme všechny budoucí šestáky a starší děti, jejichž setkání budou v úterý v prostorách farnosti (6. třída 17.00 – 18.00, 7. – 9. třída 17.30 – 18.30).

Tomáš Redlich

Mamky sobě 2018/2019

Ve 2. polovině září se sejdeme a představíme zejména novým maminkám hnutí Modlitby matek.

Říjen – prosinec: Dopolodní Alfa pro maminky s dětmi, 10 čtvrtěčních setkání s přednáškou, diskusí a hlídáním dětí. K Alfě najdete více informací i v samostatném článku tohoto Kobylítku. Zájemkyně prosíme o přihlášení.

Od ledna 2019 nás čekají pravidelná měsíční setkání s různými tématy, např. P. Toufar, "svatí manželé", křestní a biřmovací patroni, nejnovější exhortace papeže Františka O svatosti, knižní referáty, aj. Přejeme krásné léto a těšíme se na vás!

*Paola Redlichová a Lucie Muchová
mamky.sobe@centrum.cz*

Dopolodní Alfa pro maminky s dětmi

Srdečně zveme maminky s dětmi, ale i další zájemce (např. seniory), v rámci pravidelných čtvrtěčních setkání na dopolední kurz Alfa. Mohl by být příležitostí k duchovnímu zastavení, občerstvení a společné diskusi nad zajímavými křesťanskými tématy (o Ježíši, víře, modlitbě, Bibli, Božím vedení, Duchu svatém, církvi...). Vhodný je i pro sdílení zkušeností těch, kdo žijí ve smíšeném manželství věřící s nevěřícím. Navození diskuse ve skupince bude předcházet přednáška od pozvaných hostů, společnou atmosféru dokreslí zpěv a humor pro radost ducha a domácí dobroty pro radost těla. Program s hlídáním bude připraven také pro naše malé ratolesti. Přihlásí-li se do konce září alespoň deset zájemkyň/ců, kurz by probí-

hal v týdenním rytmu od 4. října do 6. prosince ve čtvrtek od 9.15 do 11.30. Pozvat a doprovodit můžete i své známé, pro které by Alfa mohla být zajímavá. Možnost přihlášení a další informace včetně programu jsou k dispozici na kontaktech níže. Těšíme se na vás i vaše děti.

*Za přípravný tým Tomáš Redlich
terezicka.cz/kurzy-alfa/
farnost.kobylysy@sdb.cz
777 053 394*

30. výročí svěcení D. Jaroslav Schrötter

Druhého července oslaví 30. výročí jáhenského svěcení náš trvalý diakon a salesián spolupracovník Jaroslav Schrötter. Milý Jaroslave, s poděkováním Bohu za dar Tvého života, jáhenského i salesiánského povolání a za dlouholetou službu v naší farnosti Ti blahopřejeme a vyprošujeme hojnost Božího požehnání.

Redakce

*Přejeme vám
krásné,
dlouhé,
požehnané
a bezpečné
prázdniny!*

Noc kostelů

Odpoledního programu pro děti se letos účastnilo přes 70 dětí. Potěšilo nás, že řada z nich byla v našem kostele vůbec poprvé. Na cestě za pokladem si mohli účastníci vyzkoušet únikovku, zdolat lezeckou stěnu, ochutnat hostie, pojmenovat liturgické předměty, najít v Bibli verš nebo oblíbenou postavu, vyrobit origami, ozdobit perníčky a na konci je čekalo překvapení, že ten největší poklad v kostele jsou právě oni. V rámci komentovaných prohlídek zazněla slova nejen o výzdobě či historii kostela, ale Karolíně se podařilo hezky vystihnout i specifika a atmosféru naší farnosti. Během osobních rozhovorů jsme dostali pozitivní zpětnou vazbu od návštěvníků, kteří ocenili hezké přijetí a radostnou atmosféru. Jednu starší paní, dříve praktikující, návštěva povzbudila, chce se svým vztahem k Bohu něco dělat a přijít k Terezičce častěji. Pěkným vrcholem bylo vystoupení skupiny Kairos, která dala dohromady krásný program Píseň písní obsahující baletní vystoupení. Ještě jednou díky všem, kteří se do organizace zapojili jakýmkoliv způsobem. Děkuje za modlitby i zpětnou vazbu. Ta se k nám dostane někdy oklikou. Proto pokud někdo

máte k průběhu Noci kostelů připomínky nebo nápady, jak ji dělat lépe, nebojte se oslovit přímo někoho z organizátorů nebo pište na můj mail: lubu78@hotmail.com. Budeme rádi. Fotky z akce jsou na webu.

Lucka Ortiz

Výlet seniorů do Panenských Břežan

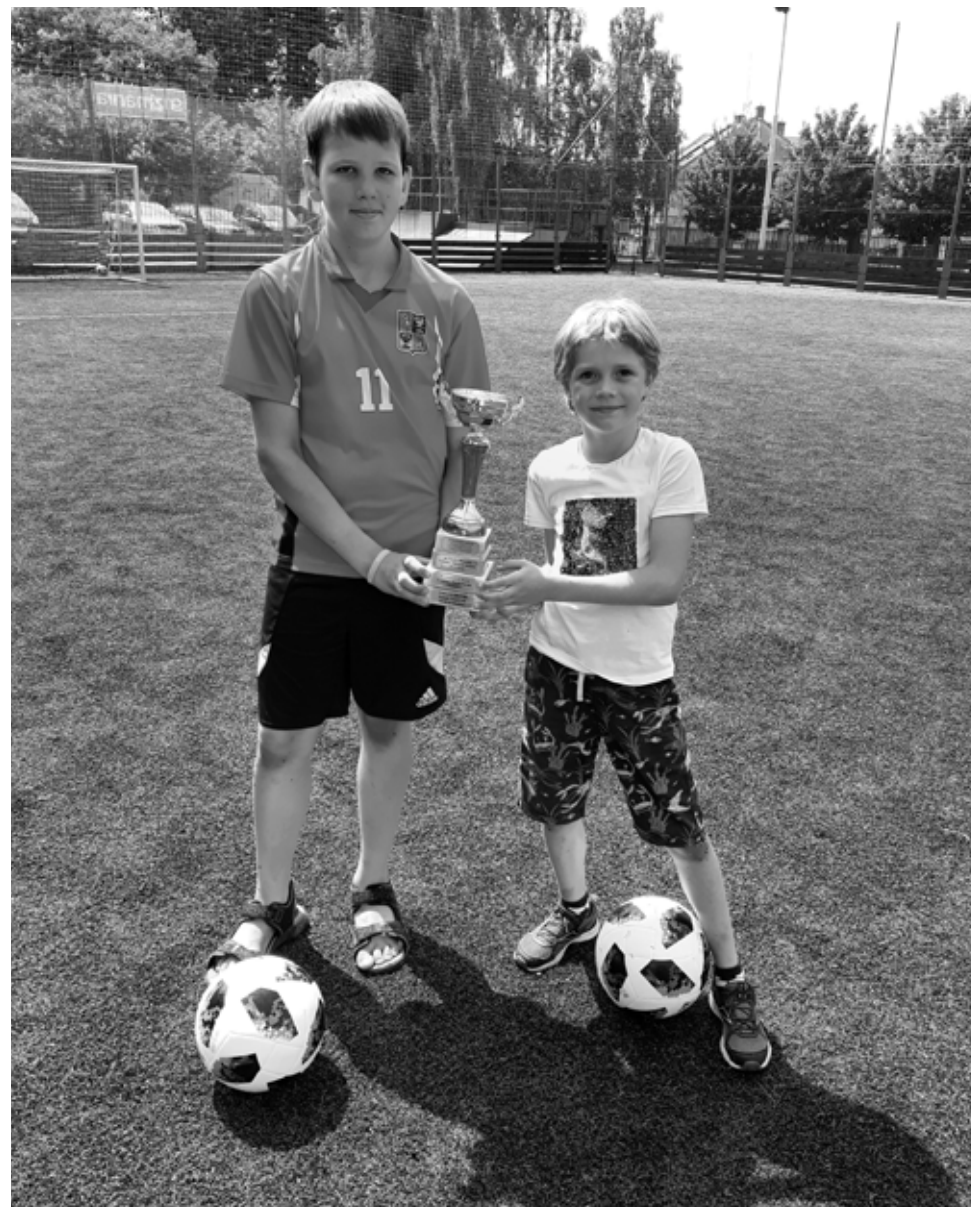
První červnovou neděli senioři od sv. Terezičky vyjeli do Panenských Břežan, které jsou hlavně spojovány s nacistickými zločinci R. Heydrichem a K. H. Frankem. Jeden bydlel v Dolním zámku a druhý v Horním zámku. Horní zámek byl cílem naší cesty. Senioři tam ale jeli za prvními majitelkami zámku, ale i celé obce, a to byly od 14. století až téměř do konce 18. století svatojiřské benediktinky. I přes dusno se nás sešlo překvapivě dost a za necelých 20 minut jsme dojeli regionálním autobusem do Panenských Břežan, kde jsme byli očekáváni v Horním zámku průvodcem, který nás blíže seznámil s historií zámku a s historií kaple svaté Anny, která je součástí areálu. Kapli nechala vybudovat abatyše Františka Helena Pieroni di Galliano současně se zámek, který sloužil jako letní sídlo benediktinek. Návrh kaple světila na začátku 18. století mladému, tehdy ještě málo známému umělci, Janu Blažejovi Santinimu - Aichlovi (1677 - 1723) a je to úplně první jeho stavba. Vyprojektoval centrálu se třemi kaplemi ve tvaru rovnostanného trojúhelníku jako odkaz na sv. Annu Samotřetí. Byla dokončena v roce 1707 a v roce 1738 byla dodatečně přista-

věna sakristie a od té doby nebyla nikdy přestavována. Výzdoba interiéru je velmi střídá. Oltářní obraz se sv. Annou, Pannou Marií, malým Ježíšem a v pozadí sv. Jáchym se sv. Josefem. Po straně sochy sv. Víta a sv. Václava. Ve dvou postranních kaplích obrazy sv. Jana Nepomuckého a sv. Isidora. Jako připomínka na domovský klášter je nad kazatelnou umístěna soška sv. Jiří bojujícího s drakem. Před několika lety proběhla rekonstrukce kaple a díky perfektní akustice jsou zde pravidelně pořádány varhanní koncerty. Kaple též slouží pro příležitostné církevní obřady.

Někteří ještě navštívili zámek. Ten v roce 2012 získalo Oblastní muzeum Praha východ, které zde vybudovalo Památník národního útlaku a odboje. Najdeme zde stálou expozici z období II. světové války začínající Mnichovskou dohodou, zabráním Sudet, podrobně všechny seznámí s akcí Antropoid, ale i soudem s K. H. Frankem. Až těsně působí simulace jízdy vlakem - dobytčákem do koncentračních táborů. Vedle této expozice se návštěvník seznámí s dalšími majiteli obou zámků. Např. Friedrich Gerstel, majitel významné nábytkářské firmy, vlastnil oba zámky před II. světovou válkou. V přízemí jsou 2 místnosti vybavené jeho nábytkem. Pro mne osobně bylo velké překvapení, že Ferdinand Bloch-Bauer, jehož manželka Adele je známá "zlatá modelka" malíře Gustava Klimta, byl majitelem Dolního zámku a podnikal v cukrovarnickém průmyslu v Panenských Břežanech.

Na závěr lze jen konstatovat, že jsme společně strávili krásné slunné odpoledne a mohli najít jen kousek za Prahou zapomenutý barokní skvost, temné dějiny 20. století, ale i velkou statečnost našich lidí.

Ludka Hájková

**Vítězové ministrantské soutěže 2017 - 2018.
Tobiáš Tomiczek a Jáchym Radina. Blahopřejeme.**

Spolek Co uvízli

Vidíme je skoro na každém rohu. V metru, tramvajích, na nádražích, nebo prostě na ulici u popelnic. Lidi bez domova.

Nevidíme je rádi. Nicméně, podle slov evangelia jsou to naši bližní a jsou v zoufalé situaci. Jsou to naši bližní bez ohledu na to, zda se dostali na ulici vinou špatné výchovy a traumat z dětství, vinou nemoci či vinou svých vlastních chyb, nedostatku odpovědnosti, neopatrnosti, případně rozpadem manželství, nebo ztroskotáním podnikatelského záměru, kdy jim třeba někdo nezaplatil a potopil je do bankrotu, vinou někoho, komu ručili za půjčku. Mohl na ně také třeba někdo navléknout padělek smlouvy s rozhodčí doložkou, která je potopila do exekuce. Ono je moc hezké, že se můžete v takovém případě bránit právní cestou, ale jak se má bránit právní cestou člověk, který má obstarané účty a majetek - jestliže zrovna nemá to štěstí, že se může opřít o širší rodinu, která mu poskytne finanční krytí a navíc i několik právníků a advokátů, kteří mu okamžitě (lhůty pro uplatnění opravných prostředků jsou velmi krátké) a zdarma pomohou. My, kteří takovou širší rodinu máme a máme díky tomu pocit, že jsme proti podobným lapáliím tak trochu chráněni, podléháme často pokušení považovat takové okolnosti za samozřejmost, či případně za vlastní zásluhu, a nevnímáme, že je to Boží dar, za který bychom měli být vděční. A ne zatvrzovat srdce vůči těm, kteří to štěstí nemají.

Exekuce je skoro vždy temným průvodcem osudu lidí bez domova. Kdyby kvůli ničemu jinému, tak určitě kvůli nezaplacení zdravotního pojištění. Malý dluh záhy naroste díky dalším poplatkům do závratné výše a stane se pro tyto lidi nesplnitelným. Teoreticky by ještě mohlo přicházet v úvahu oddlužení (rozhodnutím soudu na základě insolvenč-

ního zákona), ale podmínky pro takové oddlužení jsou pro lidi v této situaci většinou nesplnitelné. Exekuce je pak většinou - až na výjimky - rozsudkem na doživotí, na rozdíl od rozsudků za trestné činy. Např. za vraždu si odsedíte trest a po čase dosáhnete výmazu z rejstříku, ale exekuce se nezbavíte. Cokoli si člověk v exekuci legálně vydělá, exekutor mu sebere - až na nějaké minimum, které ale na lidsky přijatelné bydlení a stravu rozhodně nestačí (toto minimum je v současné době 9338 Kč měsíčně pro jednoho člověka při příjmu nad 15 tisíc a při existenci přednostních pohledávek, při nižším příjmu ještě méně, přičemž exekuce postihuje i sociální dávky, jako nemocenskou, důchod, rodičovský příspěvek apod.). Jistě uznáte, že to asi jako motivace k řádnému životu nepůsobí ... Lidé, kteří strávili nějakou dobu na ulici, si kromě exekucí s sebou přinášejí spoustu dalších traumat, zranění a jizev - na psychice, na duši i na těle. Tento všestranně neutěšený stav většinou vede i k tomu, že postižený člověk ani nedokáže využít všech sociálních dávek, které by teoreticky mohl získat (např. invalidního důchodu, příspěvku na bydlení apod.), ani všech právních prostředků ve svůj prospěch, které by mohl uplatnit. Často se u konkrétního člověka ani nedá dobře poznat, zda zmíněný neutěšený stav je důsledkem traumatizujícího období stráveného na ulici, nebo zda byly nějaké problémy charakterové, psychické nebo zdravotní třeba částečně už prvotní příčinou toho, že se ten člověk na ulici dostal. Nedá se často dobře poznat, zda zmíněný neutěšený stav bude reverzibilní a do jaké míry. Každý takový člověk je jiný, každý osud je jedinečný, nelze uplatnit žádný univerzální návod. Nelze dělat nic jiného, než se pokusit takovému člověku pomoci - pokud o to stojí a sám projevuje snahu

v tom alespoň něco udělat - a čekat, jestli se to povede. A často se to třeba povede, ale ten člověk potom znovu sklouzne. Ale i s těmito riziky by měl křesťan pomáhat - v závislosti na té konkrétní situaci, v jaké se nachází.

Na jedné straně zde máme politicko-ekonomický systém, na kterém všichni více či méně participujeme, který lidi bez domova "vyrábí". Na druhé straně zde, v naší farnosti, máme iniciativu, která se snaží pomoci alespoň některým z těchto odvržených lidí: lidem bez domova v našem okolí. Těm, kteří dříve postávali kolem našeho kostela - snad v naději, že u kostela najdou více soucitu než v metru nebo na nádraží. Zmíněná iniciativa, která se snaží těmto lidem pomáhat, byt se silně omezenými prostředky po stránce finanční, časové i personální, si říká Spolek Co uvízli. Snaží se dát lidem na okraji společnosti to, co nejvíc potřebují: tedy nikoli peníze do ruky - to by ve většině případů jen prohloubilo jejich bídu - ale především lidský kontakt a zájem, možnost se umýt, vyměnit nebo vyprat si oblečení, posedět a svěřit se se svými problémy, možnost se postupně zvednout ze dna a třeba i začít pracovat - pro sebe i pro druhé. Snaží se poskytnout lidský kontakt nikoli na základě soucitu spojeného s pocitem nadřazenosti, ale na základě úcty k člověku jako Božímu obrazu, na základě křesťanské lásky při respektování individuality. I s tím rizikem, že to někdo nepochopí a bude to považovat za hloupost. Tato iniciativa proto není postavena jako poskytování sociálních služeb, ale jako vzájemná pomoc. Má to své výhody i nevýhody. Nevýhodou je, že nemá šanci získat státní dotace na sociální služby. Výhodou je, že iniciativa může fungovat na bázi komunity rodinného typu, nemusí se podřizovat pravidlům pro masinerii sociálních služeb, regulovanou množstvím vyhlášek a předpisů. Pomoc tak může být soustavnější, dlouhodobější, spojená s výchovou a duchovním vedením. Jistě, mnozí

víte, stejně jako my, o omezených kapacitách i omezených možnostech, o chybách a nedostacích této iniciativy. Někdo může tyto chyby a nedostatky považovat za legitimní důvod, proč si tato iniciativa nezaslouží podporu. Chápeme to. Respektujeme i právo každého si podle svého svědomí rozhodnout, co chce či nechce podporovat. Ale necháme-li výše zmíněnou iniciativu zaniknout (třeba na nedostatek finančních prostředků pro udržení klubovny, jak stále hrozí, v této chvíli možná víc než jindy) - umíte to dělat lépe? Založte si vlastní iniciativu pro pomoc našim bližním v zoufalé situaci? Nebo považujete za nejlepší řešení prostě pro naše spoluobčany v nouzi nedělat nic?

V příštím čísle Kobylítku, dá-li Pán Bůh a redakce, najdete další příspěvek o lidech bez domova a o Spolku Co uvízli, který napsala nová spolupracovnice Spolku Darinka, čerstvým nadšením překypující konvertitka, která bere vážně Ježíšova slova „Miluj svého bližního jako sám sebe“ (Mt 22,39) a „Cokoli jste učinili jednomu z mých nejmenších ...“ (Mt 25,40). My starší už víme, že mnoho věcí, které se zpočátku jeví jako jednoduché a snadné, je během na dlouhou trať. Že věci obvykle nejsou ideální, že vždy do hry vstupuje spousta lidských chyb a nedostatků i objektivních těžkostí a problémů, že naše přání a ideály se mnohdy drsně rozcházejí se skutečností. Přesto někdy neuškodí na chvíli odložit naši kriticky střízlivou skepsi a podívat se na věci očima nadšeného konvertity. A připustit, že v tom základním a nejdůležitějším může mít pravdu. Že můžeme pomoci alespoň někomu, i když nemůžeme vyřešit problém jako takový.

Jiří a Jana Vackářovi

Kontakty na Spolek Co uvízli:

Miloš Uvzl tel.: 722488377,

email. spolekcouwizli@seznam.cz

Číslo účtu 2500717971/2010 Fio Banka.

Hledám pracovníky na úklid a údržbu zahrady

Sekání kosou, řezání dřeva pokácených stromů, přemísťování zeminy, stříhání živého plotu.

Marie Heřmánková, tel.: 605 783 732

Kdo pomůže s rekonstrukcí domu – komín, střecha, sádkokarton

podhledy, podlahy, obklady, dlažba, stavební dozor, či zprostředkování stavební firmy?

Marie Heřmánková, tel.: 605 783 732

Novokřtění, starokřtění aneb tři generace u salesiánů

Pan farář Martin Hobza oslovil novokřtence v roce 2018 o napsání příspěvku do Kobylístku, že to může být i krátký článek. Když jsem začala přemýšlet nad naší cestou ke křtu, která začala mnohem dříve v našich duších a srdcích a v konkrétní přípravě na podzim roku 2016, tak jsem pochopila, že tak krátké vyprávění to nebude. Tak tedy začínám vyprávět ústy mého čtyřletého vnuka Lukáška. Kdo jsme: Já jsem Lukášek, vlastně starokřtěnc, nyní mi jsou čtyři roky a pokřtěn jsem byl jako miminko panem farářem Brtníkem. Můj bratříček Adámek je rovněž starokřtěnc, prostě, jen co mu hlavička vyčuhovala z peřinky, již ji pan farář zkropil svěcenou vodou řka: „Křtím Tě ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“. A tak jsme Boží děti a máme se rádi.

A jak se nám v kobyliské farnosti žije? Úžas-

Prošba o pomoc s ubytováním

Dvě bývalé dobrovolnice v Bulharsku Hana Krusberská a Helena Janíková (nová zaměstnankyně na Sadbě) hledají podnájem v Praze, ideálně v Praze 8.

Mají zájem o byt 2+1 nebo 3+kk, alespoň částečně vybavený, s možností nastěhování koncem srpna nebo začátkem září.

Kontaktní e-mail: janikova.h@seznam.cz, tel. 737 540 550

Pavel Ženíšek

Do naší širší rodiny patří děda Beďa, který si vzal za manželku babičku Haničku až po tom, co mu zemřela první žena Ivanka, ale kterou jsem neznal. Dědečkovi pokropili hlavičku, když byl miminko, ale to je již dávno, jak nám vždy říká. Dědečka s bráškou milujeme, umí krásně hrát na harmoniku a zpívat legrační písničky a hraje nám loutkové divadlo. Když se nás v létě na chaloupce sejde šest vnoučátek, tak nás dědeček baví soutěžení, diskotékou a zpíváním při kytarě a babička smaží jednu palačinku za druhou, to jsou pak panečku prázdniny. Ale pozor, teď jsem se s mým vyprávěním dostal až k babi Hani. Sice nejstarší v naší rodině, ale nejkratší dobu v rodině křesťanů. Ona je přeci ten novokřtěnc.

Babi Hani nám vyprávěla, jak trpělivě každý týden skoro dva roky pan farář Martin

Hobza a jeho dvě skvělé, úžasné a krásné pomocnice (asistentky) Katka a Verča se snažili do hlaviček katechumenů nalít něco informací o tom, že Bůh je láska a že nám dal desatero přikázání, aby se nám dobře žilo.

Babička Hanička tam získala nové přátele, a abych nezapomněl, vyjeli společně i na pouť do Mariazell.

Vždy jsem prosil babičku, aby mě vzala s sebou. Při hodinách mají prý plný stůl sladkostí, hlavně čokolády a tu já tuze rád.

Tak to je všechno, doufám, že jsem vás vyprávěním moc neunavil a mějte na paměti, že Bůh je láska a jsme Boží děti, tak se musíme mít rádi. To opakuji bráškovi Adámkovi, když mě chce prát.

Hana Marie Zdislava Ludmila Vašků

Člověk se každý den učí být knězem

Don Bosco posbíral na ulici kluky, aby s nimi položil základy salesiánské pastorační práce. Ladá Bandouch také posbíral kluky v kobyliště farnosti, aby s nimi položil základy fotbalovým a florbalovým turnajům. Ty se staly nedílnou a oblíbenou součástí života naší farnosti.

Byl jsi tady čtyři roky, jakou zkušeností můžeš odvézt s sebou z Kobyliště Brna?

Moje zkušenost v Praze je obrovská. Praha je rozmanitá, je tady spousta rodin ze Slovenska, z různých míst Česka a samozřejmě se tady člověk potká s pražskou mentalitou. To všechno se míchá dohromady a vzniká kulturní bohatství. Každý je jiný a je to cítit i v chování dětí. Tahle farnost je velká, je bohatá, má různé temperamenty. Asi jsem se tady naučil otevření se a pochopení, čím rodiny žijí, přitom každá je jiná.

Myslíš, že tvoje zkušenost by byla jiná, kdybys byl na jiném místě v Praze?

Tato farnost je specifická už jen tím, že je přímo u metra. Hodně lidí sem jezdí proto, že prostředí je tady hodně přirozené, potkávají se tady rodiny a každý tu může najít své vrstevníky. Podle toho si může najít aktivity a pak už je jen na něm, jestli má odvahu do toho vstoupit. Nabídek je tady hodně pro všechny, pro rodiny, seniory i pro nevěřící. Ten poslední rok, co tady jsem, to bylo nejlépe propojené.

Znáš jiné farnosti - pocházíš z Hrušek u Brna, studoval jsi v Itálii. Když to srovnáš, jak ti z toho vychází kobyliště farnost?

Je tu docela velká komunita salesiánů, z nichž tak pět se točí v týdnu na mších. Také je tady nedaleko komunita salesiánek, které ve farnosti také pomáhají. Funguje tady pastorační asistent, to je taky důležitý prvek ve farnosti, který třeba není vidět. Je zajímavé, kolik je tady slovenských rodin, které hledají jakési zázemí. Někteří mají možná formálnější přístup, ale později se třeba vrátí a přijdou na turnaj, na výlet... Je to rozhodně dobrý potenciál. Můj nástupce, Majo Mihulec, je původem Slovák a myslím, že k tomu všemu bude mít blíž.

Máš blízký vztah ke sportu, domníváš se na základě zkušeností, které jsi tady získal, že se dnešní děti málo hýbou?

To si myslím, že je obecný problém Evropy. Ale nemyslím, že děti se hýbat nechťejí, je to spíš o té motivaci. Dnes třeba chybí ve sportu profesionální vzory. Když chybí vzory, chybí motivace. Ale kdyby to bylo

Výlet rodin s dětmi, „elektronická mše svatá“.

Děkování a loučení s P. Ladou, 17. 6. 2018.

u salesiánů jenom o sportu, bylo by to špatně. Don Bosco založil svoji kongregaci na čtyřech pilířích, které se mají potkat, propojit. Sport je jen prostředek. Don Bosco říkal: mějte rádi to, co mají rádi děcka, a ony pak budou mít rády to, co jim nabízíte.

Sportovní aktivity, které ve farnosti probíhají, se ve velkém nasmartovaly tvým příchodem a mají velký ohlas u dětí. Jak to celé vzniklo?

Když jsem před čtyřmi lety přišel do Kobylis, zjistil jsem, že už neexistují turnaje, které byly kdysi mezi středisky. Hrál se v malé

kopané, ping-pongu, florbalu, volejbalu. Tak jsme začali jezdit s ministranty nejdřív na florbalové turnaje do Uhřetěvsi. Někteří kluci měli tehdy poprvé v ruce florbal. A tam to začalo. Přes ministrantskou partu se to začalo propojovat s kroužky. První rok byl rozjezdový. Postupem času se začali zapojovat i rodiče a začali na turnaje jezdit taky. Je mimochodem výborné, když tímto způsobem rodič podporuje své vlastní dítě, pochváli a je tam s ním. A pak to narůstalo. Hlavní partu do dnes pořád tvoří ministranti, asi 80 procent. Časem se vytvořila skupina tatínků, která s námi pravidelně jezdila na zápasy a pomáhala s organizací.

Říká se, že první rok kněžství je nejtěžší. Jaký byl ten tvůj první rok?

Mým úkolem bylo čichnout si ke všemu, co se týká pastorační práce: mše pro dospělé i děti, návštěvy v domovech důchodců, křty, příprava snoubenců, zpovídání. To první místo je asi unikátní tím, že tam se člověk má naučit být knězem. Pochopit, co to znamená být knězem.

A co to znamená být knězem?

Být a žít tady pro druhé. Skoro bych řekl, že člověk se každý den učí být knězem. A učí se hledat cestu k druhým.

Jak tě přijala zdejší farnost? Jožka Brtník kdysi říkal, že začátky v Kobylisích byly těžké, protože cítil odstup a rezervovanost věřících.

S tím bych souhlasil. První půlrok to bylo opravdu hledání a navazování kontaktů. Někdy právě děti, které jsem měl třeba v ministrantech, pomohly najít cestu k rodičům. Morava je v tomhle jiná.

A nakolik jsi mohl teoretické znalosti, které jsi měl ze studií, použít pak v praxi? Nebyla realita úplně jiná, byly vědomosti použitelné?

Určitě ano. Když jsem psal licenciátní práci o přípravě snoubenců v České republice, psal jsem o něčem, co jsem ještě nezažil. Když jsem pak přišel sem do reality, ověřoval jsem si, jak to funguje, bylo to ověřování teorie v praxi. Pak i zpovědní praxi jsme měli v Turíně na dobré úrovni, to jsem mohl taky využít.

P. Ladislav Bandouch (1982) pochází z Hrušek u Brna. Teologii studoval v Českých Budějovicích, Olomouci a italském Turíně. Po kněžském svěcení v roce 2014 nastoupil do farnosti v Kobylisích. Jeho novým působištěm bude od září 2018 Brno-Líšeň.

Kdybys měl svému nástupci dát nějakou dobrou radu, aby měl příchod do farnosti jednodušší, co by to bylo?

Já jsem měl někdy možná zbytečně velký strach komunikovat s lidmi přesto, že jsme se v životě neviděli. Když stojí lidé před kostelem po mši, najít vhodné téma a jít k nim. V Itálii jsem zažil kněze, který po mši zašel k východu a každému z lidí podal ruku a popřál dobrou chuť k obědu. Tímhle se seznamoval s lidmi.

V naší farnosti jsi působil čtyři roky, změnila se za tu dobu farnost?

Myslím, že ano. Otevřela se víc komunikace ve farním týmu. A taky se mi zdá, že předtím nebyla taková propojenost oratoře a farnosti, jako je tomu teď. Farnost se teď hodně otevřela. A lidé se teď více zapojují i do pomoci ve farnosti.

A co tě čeká v Brně?

První rok bych se měl věnovat sportovním kroužkům, náboženství, měl bych rozjet nedělní oratoř pro mládež. A začnu studovat kurz pro vedoucí středisek mládeže. V Brně-Líšni by měla vzniknout nová farnost, měl by se tam stavět nový kostel.

Budeš teď výrazně blíže k rodičům, jsou rádi?

Jsou hodně rádi. Teď jsem byl doma na Vánoce, v létě a občas během roku. Teď budou moct za mnou přijet častěji.

Kamila Schusterová

16 nových dobrovolníků bylo vysláno do světa

Školní rok končí a začíná doba prázdnin a dovolených, chvíle pro odpočinek a více vzájemných chvil strávených s nejbližšími.

Pro většinu nových dobrovolníků začne v tuto dobu jejich velké dobrodružství – rozjedou se do Afriky, Indie, Ameriky, Bulharska a dalších zemí pomáhat a trávit čas s chudými dětmi.

Víkend 8. – 10. června proběhl ve znamení loučení, děkování, posledních rad a množství duchovních podnětů, píše dobrovolnice Slávka Sychrová. Jsme jako běžci stojící na startu, o které se všichni starají. V posledních vteřinách před startem. Nezapomeňte, že běžíte maraton. Nepřepněte síly na začátku. Euforie nebude věčná...

Přečtěte si celý článek z vyslání, prohlédněte si krásné fotografie, ale hlavně – myslete

v modlitbě na nové dobrovolníky, budou to potřebovat. Krásné léto nám všem přeje

Tým Sadby Aksanti 2018

Sledujte i o prázdninách články a dopisy našich dobrovolníků na

www.adopcenablizko.cz

www.sadba.cz, www.adopcenablizko.cz

Poděkování Gambimu

Předávání svíčky a misky na cestu

Scénka v kostele

Prázdninový provoz farnosti

DOSTUPNOST KNĚZE

Během prázdnin neplatí pravidelné hodiny faráře pro veřejnost.
Během celých prázdnin bude kněz mající právě službu ve farnosti
trvale dostupný na telefonním čísle: **283 029 165**
Záležitosti, které nejsou akutní, můžete řešit mailem: **farnost.kobylisy@sdb.cz**

MŠE SVATÉ

Pondělí – sobota	6.30 a 18.30
Neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30

BUDE:

Ve všední dny v 6.15 modlitba ranních chval
Půl hodiny před večerními bohoslužbami se zpovídá
Každý čtvrtek večer po mši půlhodinová adorace
První pátek v měsíci od 17.00 adorace a zpovídá se

NEBUDE:

Mše u svaté Kláry
Středeční mše pro děti
Noční adorace na první čtvrtek
Přijímání pod obojí na první pátek
Rytmická hudba při mších svatých
Pravidelné hodiny faráře pro veřejnost

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše,
Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8,
farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakce: A. Kalinová, M. Hobza, B. Mimra, T. Redlich
DTP: Boo & Vit Kostečka
Tisk: TLAMA design

Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč
Příspěvky posílejte na kobylístek@sdb.cz
nebo do sakristie.
*Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky
nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů
nemusí být shodné s názory redakce.*

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 2. září 2018.
Uzávěrka bude 22. srpna 2018 ve 12.00.
Toto číslo vyšlo 24. června 2018 v nákladu 750 výtisků.

Číslo účtu farnosti: 205391359/0800
Tel.: 283 029 141, 283 029 165
www.terezicka.cz

červenec, srpen

každý čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
1. pá v měsíci	17.00	Adorace, příležitost ke svátosti smíření, kostel
každý pátek	18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
soboty večer		Mše svatá s texty z následující neděle

září

každý čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
1. čt v měsíci	19.30-22.00	Eucharistická adorace noční, kostel
1. pá v měsíci	17.00	Adorace, příležitost ke svátosti smíření, večer přijímání pod obojí, kostel
2. pá v měsíci	19.00-20.00	Rozjímání nedělních textů Písma, Emauzy
každý pátek	18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
soboty večer		Mše svatá s texty z následující neděle
3. po		Zahájení zápisů do výuky náboženství ve farnosti a do kroužků SaSM
5. st	16.00	Svátost smíření dětí, kostel
	17.00	Bohoslužba pro děti, žehnání aktovek
	18.00	Setkání katechetek, katechetů, místnost Emauzy
11. út	16.45	Maxistrantská schůzka
12. st	15.45	Ministrantská schůzka, sraz u recepce Salesiánského centra, zveme nové kluky
15. so		Volejbalový turnaj, hřiště SaSM
16. ne	10.00-15.00	Nedělní oratoř se sv. Terezičkou, prostory farnosti a SaSM
17. po		Začátek výuky náboženství ve školách a farních prostorách, až na výjimky
		Začátek kroužků v Salesiánském středisku mládeže
19. st	19.19	Žehnání lidem Salesiánského centra, kostel, podloubí domu SDB
23. ne	18.00	Setkání pastorační rady farnosti, Jeruzalém
24. po	19.15	Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, Emauzy
24.-25. po-st		Farní bazárek, farní sál